

אף במסגרתו של סיפור אחד אנו מוצאים לפעמים הבדלי איכות בין החלקים השונים. אמנם, גם בסיפורי המישור הנמוך שלו ניכרת ידו של רב־שליט המעניקה חן לכל הפרטים. ויש לו, לשנהר, שיאים — פרקי־מופת משוכללים של פרוזה נבונת־חיים, עמוקת־הסתכלות, יפת־צורה, הדורת־סגנון.

מלא רתיעה ומבוכה ורגיש עד למאד הסתכל שנהר במהלך־הדברים העצוב בעולמנו. והוא ניסה להתגבר על המציאות התגברות ספרותית־אמנותית. עקרונות ודאיים שינחו אותו למוצא ולאמונה לא היו בידו. ונפשו סלדה בו מפני פתרוניס מדומים ואשליות מרגיעות. הוא נתכוון איפוא, ככל אמן, לרסן את התופעות ולזכך אותן על ידי הכנסתן לרשות האמנות. הוא עיצב מערכת משוכללת של דמויות ומראות, העלה קטעי־חיים שנידונו לשכחה ולהעלמה, חידד את ראייתנו לגבי הנוף, חידד את שמיעתו לגבי קולות זבנות־קול וצירופי־ניבים השתדל להפוך את החומר העכור לשירה. ואף יש שניסה לצחוק ולהצהיל פנים כדי להסתיר את הדמעה. ואם אחרי ככלות הכל אין האמנות היפה יכולה לשמש תחליף לאמונה ולתקווה, אין זה חטאו של האמן.

אורי מואב

✱

אֲנִי נֶאֱמַרְךָ קְזָכְרְךָ
 קְסִיכָה קְחוּךָ קְחוּךָ,
 מְעִיכָה קְכָר אָמְרוּ נוֹאֵשׁ,
 וְהִיא עֲדִין מְשֻׁלְטֶלֶת בְּנֵלִים.

אֲנִי נֶאֱמַרְךָ קְזָכְרְךָ,
 קְבִטִּיכָה עֲדִיכָה לֹא אֲגִיעַ.
 אוֹלֵי שׁוֹמְרֵי הַסֶּף
 יִשְׁלִיכוּ דְבָר שֶׁל קְלוּם.

אֲנִי יוֹדֵעַ: הַחֹלוֹת
 קָהָם לְבָנוֹת קִוִּיתִי בַּיִת
 צָהָבִים הֵם וַיִּבְשִׂים,
 וְכַמּוֹתָם רַבִּים אָמְצָאָה.

אָכַל הַנְּרַע שְׁנוֹשָׂא אֲנִי
 פָּרַחַו מִימֶיךָ בַּק יִרְנֶה
 וְצָמָא הוּא קָמָד —
 אֵלֶיךָ, שְׁבִזְקָרוֹן.